

ČESKÁ REPUBLIKA

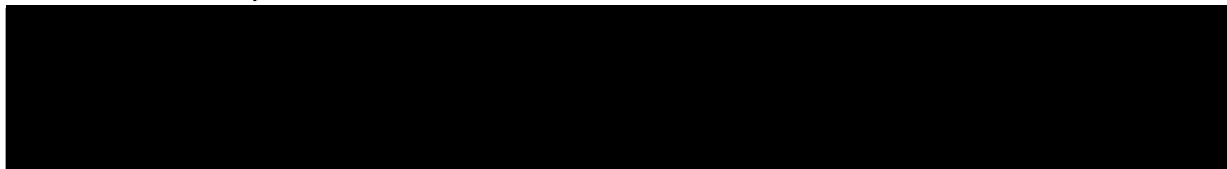
ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Pořízkem v hlavním líčení konaném dne 30.1.2014

t a k t o :

I. Podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se ruší výrok o vině a výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Praha-východ ze dne 31.7.2013 č.j. 1 T 168/2013 - 51, jakož i všechny další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad.

II. Obžalovaný

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

1. dne 5.7.2013 v době od 11.44 do 11.45 hodin v prodejně obchodního domu Tesco, Černokostecká 2270/22, v Říčanech, okr. Praha – východ, odcizil 4 litrový motorový olej Mogul a pánev tak, že věci dal do nákupní tašky polepené alobalem, poté co přecházel přes samoobslužné pokladny a taška mu začala pípat, tašku i se zbožím upustil a z místa utekl, čímž způsobil škodu odcizením v celkové výši 2.248 Kč společnosti Tesco Stores ČR a.s., IČ 45308314, se sídlem Praha 10, Vršovická 1527/68b,

2. dne 11.8.2013 kolem 15:35 hodin v Táboře v HM Tesco v Soběslavské ulici č. 3038, odcizil z prodejních regálů vystavené zboží, které si ve zkušební kabině uložil do tašky a bez zaplacení pronesl za pokladny prodejny, jednalo se o 2 SIM karty, prací prostředky, dětskou kosmetiku, baterie, obuv a další drogistické zboží, vše v celkové hodnotě 2.470 Kč ke škodě Tesco Stores ČR a.s., IČ 45308314,

příčemž uvedených jednání se dopustil přestože byl :

- rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 19 T 174/2004 ze dne 22.2.2005, který nabyt právní moci dne 11.8.2005, odsouzen za trestný čin krádež podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. zákona k trestu odnětí svobody, který vykonal dne 16.1.2013,
- rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 1 T 187/2005 ze dne 9.12.2005, který nabyt právní moci dne 23.2.2006, odsouzen mimo jiné za trestný čin krádež podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, který vykonal dne 28.1.2013,
- a rozsudkem Okresního soudu v Benešově sp. zn. 3 T 178/2008 ze dne 13.2.2009 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu Praha sp. zn. 13 To 441/2009 ze dne 21.12.2009 odsouzen mimo jiné pro za dva trestné činy krádež podle § 247 odst. 1, 2 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, který vykonal dne 17.5.2012,

t e d y

prisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

č í m ž s p á c h a l

přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

za tento přečin a za sbíhající se přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Příbrami ze dne 29.11.2013 č.j. 3T 192/2013-135,

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 tr. zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v délce **21 (dvacetjedna) měsíců**.

Podle § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce **4 (čtyř) let**, přičemž se nad obžalovaným současně vyslovuje **dohled**.

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu v Táboře na dobu **2 (dvou) let**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v

Příbrami ze dne 29.11.2013 č.j. 3T 192/2013-135, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í

Ke skutkovým závěrům popsaným pod bodem II. 2. výroku rozsudku soud dospěl po zhodnocení důkazů provedených v hlavním líčení.

Obžalovaný se v hlavním líčení v plném rozsahu doznal k trestné činnosti, jež mu byla kladena za vinu, když prohlásil, že skutek se stal tak, jak byl popsán v návrhu na potrestání. Uvedl, že tehdy byla jeho přítelkyně těsně před porodem, neměli doma co jíst, proto odcizil označené věci, jejichž prodejem hodlal získat peníze na jídlo.

Výpověď obžalovaného podporují i ostatní důkazy, jež ve věci byly provedeny. Jde v první řadě o výpověď svědka [REDAKCE] který pracuje jako ostraha v hypermarketu Tesco v Táboře. Tento do úředního záznamu, který byl v průběhu hlavního líčení podle § 211 odst. 6 tr. řádu přečten, popsal okolnosti, za kterých byl obžalovaný v prodejně zadržen, a především způsob, jak obžalovaný věci odcizil. Dodal, že všechny odcizené věci byly následně bez poškození vráceny zpět do prodeje. Obžalovaného usvědčuje i záznam z kamerového systému prodejny zachycený na přílohovém DVD. Způsob odcizení zboží je popsán i na tiskopisu poškozené společnosti nazvaném „záznam o odcizení zboží“, přičemž jednotlivé odcizené věci a jejich celková hodnota (2.470 Kč) jsou uvedeny na pokladních stvrzenkách, které byly dle výpovědi uvedeného svědka předloženy přivolaným strážníkům městské policie jako soupis odcizeného zboží. Hlídka Městské policie Tábor rovněž o události pořídila úřední záznam, z něhož vyplývá, že po jejím příjezdu byl v pachateli krádeže zjištěn právě obžalovaný, jenž byl následně předán orgánům Policie ČR.

Ze soudních rozhodnutí, jež jsou označeny ve výrokové části rozsudku, a z opisu rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně odsouzen za trestný čin krádež podle § 247 tr. zákona a byly mu uloženy nepodmíněné tresty, které v uvedených věcech vykonal v posledních 3 letech před spácháním trestné činnosti, pro níž je nyní stíhán. Z obsahu spisu Okresního soudu Praha-východ sp.zn. 1 T 168/2013 vyplynulo, že se obžalovaný dne 5.7.2013 dopustil přečinu krádež podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku tím, že v OD Tesco v Říčanech odcizil zboží v celkové hodnotě 2.248 Kč. Za to mu byl trestním příkazem vydaným dne 31.7.2013 pod č.j. 1 T 168/2013 - 51 uložen trest odnětí svobody v délce 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 3 let se současným vyslovením dohledu nad obžalovaným. Tento trestní příkaz byl obžalovanému spolu s podaným návrhem na potrestání doručen dne 17.9.2013, tedy poté, kdy se obžalovaný dopustil jednání, jež je předmětem tohoto řízení. Protože jednání obžalovaného v obou případech naplňuje znaky skutkové podstaty stejného trestného činu, bylo provedeno stejným způsobem a mezi oběma jednáními je blízká časová souvislost, je nutné je považovat za dva dílčí útoky pokračujícího přečinu krádež podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Soud proto výrokem ad I. podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku zrušil z výše specifikovaného trestního příkazu Okresního soudu Praha-východ výrok o vině a výrok o trestu, jakož i všechny další výroky, které v uvedeném výroku o vině mají svůj podklad, neboť je namístě ukládání společného trestu.

Obžalovanému byl tedy ukládán trest společný, který je současně trestem souhrnným dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Obžalovaný byl totiž po spáchání projednávané trestné činnosti pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Příbrami ze dne 29.11.2013 č.j. 3 T 192/2013 - 135 za přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. zákoníku, jehož se dopustil dne 27.9.2013, k trestu odnětí svobody v délce 11 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 5 let. Vzhledem k datu jeho spáchání nelze nyní označený trestný čin považovat za další dílčí útok pokračujícího přečinu krádež podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku popsaného pod bodem II. 1. a 2. výroku tohoto rozsudku. Při stanovení druhu a výměru trestu se soud řídil zásadami uvedenými v § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému významně přitěžuje jeho speciální recidiva, před spácháním projednávané trestné činnosti byl celkem 23x odsouzen, a to převážně za majetkovou trestnou činnost, opakovaně mu byly ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody. Z výkonu posledního trestu odnětí svobody byl propuštěn 28.1.2013, trestné činnosti se opětovně začal dopouštět přibližně půl roku poté. Polehčující okolností je pro něj naopak jeho doznání a skutečnost, že odcizil věci, jejichž celková hodnota není příliš vysoká, kdy navíc ke vzniku faktické škody nedošlo, neboť věci byly vráceny bez poškození zpět do prodeje. S ohledem na bohatou trestní minulost obžalovaného soud samozřejmě zvažoval uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, avšak dospěl k závěru, že v daném případě takový postup ještě není nutný, tedy že není namístě přímo omezit osobní svobodu obžalovaného. Dle názoru soudu postačí obžalovanému uložit trest, který je spojen s hrozbou omezení osobní svobody na citelnou dobu v případě, že do budoucna bude obdobné jednání opakovat. Při tomto rozhodnutí soud vzal v potaz také ust. § 55 odst. 2 tr. zákoníku, dle něhož lze za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život. K dosažení uvedeného cíle vede uložení podmíněně odloženého trestu odnětí svobody s poměrně dlouhou zkušební dobou, jejíž průběh navíc bude obžalovanému zpřísněn dohledem probačního úředníka. Výměru trestu odnětí svobody soud stanovil na 21 měsíců, tedy přesně v polovině trestní sazby, jež je stanovena v § 205 odst. 2 tr. zákoníku rozpětím od 6 měsíců do 3 let. Délka zkušební doby s dohledem byla stanovena na 4 roky, již v horní polovině zákonného rozpětí. Takto uložený podmíněný odklad dle názoru soudu umožní náležitě zjistit, zda se obžalovaný napravil a zda na něho bude mít pozitivní vliv nedávná změna rodinných poměrů, již je narození dítěte. Pokud by obžalovaný tohoto dobrodiní soudu nevyužil, pak by z důvodu jeho bohaté trestní minulosti nepřicházelo v úvahu jiné rozhodnutí než je nařízení trestu odnětí svobody. S ohledem na charakter trestné činnosti, pro niž byl obžalovaný v posledních měsících stíhán na různých místech republiky, pak soud považuje za potřebné vedle podmíněně odloženého trestu odnětí svobody uložit také trest zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu v Táboře, přičemž délka tohoto zákazu byla stanovena na 2 roky.

Posledním výrokem rozsudku pak soud rozhodl o zrušení výroku o trestu z výše označeného trestního příkazu Okresního soudu v Příbrami, a to v souvislosti s ukládáním trestu souhrnného.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze **do osmi dnů** od doručení jeho opisu podat odvolání ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

V Táboře dne 30.1.2014

Mgr. Zdeněk Pořízek, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Pavla Fišerová

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině právní moci dne 11.06.2014, změna ve výroku o trestu viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka Tábor ze dne 11.06.2014, č.j. 14 To 105/2014 - 184. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 01.07.2014.

